

Štěpán Holub – volební teze

V letech 1989 - 1991 jsem byl členem "revolučního" Akademického senátu UK. Moje současná kandidatura je tedy pro mě osobně spojena s typickým letošním listopadovým vzpomínáním a s otázkou, kam jsme se po třiceti letech dostali. Zdá se mi, že Univerzita Karlova je obrazem podobné rozpolcenosti jako celá republika. Potenciál, který mají jednotlivé fakulty, je spíše dušen než podporován celouniverzitním vedením a veřejný obraz UK se horší. Brzy po prvních zprávách o aféře Home Credit jsem dostal od kamaráda, kterého jsem už dlouho neviděl a který se pohybuje mimo akademickou sféru, SMS obsahující tato slova:

Home Credit hrdý hlavní partner Univerzity Karlovy? To je metastáza, ne? [...] Propojení špinavých peněz s mocí, info-technologemi a médii. [...] A teď už i UK. [...] Děsivé.

Za základní důvod negativního vývoje považuji to, že univerzitu na pozadí obvyklých vznešených frází ovládl duch osobních zájmů, přízemních zákulisních dohod, protislužeb a obav z možnosti upadnout do nemilosti mocných.

Tento dojem mám už delší dobu. V roce 2014 jsem byl iniciátorem otevřeného dopisu, který vyzýval pana rektora, aby přehodnotil svoje odsouzení studentů za jejich protest proti prezidentu Zemanovi během listopadového shromáždění na Albertově. K čemu taková přichylnost k moci vede, se ukázalo v roce 2015, kdy už na Albertově stáli vedle prezidenta Zemana namísto rektora UK extremisté.

Podobný vzorec myšlení je podle mého názoru skryt i za aférou Home Credit. Také v této věci jsem stál u zrodu dopisu, který se snažil prostřednictvím našich senátorů napravit škody, které tato aféra způsobila nejen reputaci celé UK, ale také a zejména naší fakultě.

Právě v této souvislosti jsem byl řadou kolegů vyzván, abych šel s kůží na trh a sám do senátu kandidoval.

Jsem si vědom toho, že jeden senátor, a často ani AS UK jako celek toho mnoho nezmuže, pokud neexistuje dobrá vůle ke spolupráci. Považuji za samozřejmost, že každý senátor přináší do senátu především úhel pohledu své fakulty. Snaha o nalezení nejmenšího společného jmenovatele, založená na mezifakultním boji, však přispívá k výše naznačenému úpadku. Chtěl bych proto vzít vážně čl. 7 statutu UK, který mimo jiné stanoví:

Při výkonu své funkce nejsou členové senátu vázáni příkazy nebo usneseními orgánů akademické samosprávy fakulty, na niž byli zvoleni, ale pouze svým svědomím a jsou povinni dbát zájmů univerzity jako celku.

Studoval jsem kromě matematiky i filosofii na FF UK (doktorát) a část mé akademické kariéry byla po jistý čas paralelně k Matfyzu spojena s výukou filosofie na teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde jsem působil i ve fakultním akademickém senátu. Jsem tak snad schopen určitého nadhledu.

S těmito zkušenostmi a názory se ucházím o vaše hlasy.

Štěpán Holub